

до горе колата, съ цвѣтя да накихимъ
изъ града децата!

Докато излѣземъ въ улицитѣ крайни,
тръгнаха съ колата много патиланци, знай-
ни и незнайни.

Стигнахме въ полето, хукнахме въ
гората. Тичахме, играхме. Смѣхме се, кре-
щѣхме. И цвѣтя набрахме. Помниче и
здравецъ, момини сълзици, синчець и
иглика — кжсахме и съ радостъ пъл-
нѣхме колата. И вѣнци овихме, глави
патилански съсъ цвѣтя покрихме. А едно
момиче съсъ божуръ челото на Сивча
накичи.

— Bravo, Патиланке! — провикна се
Данчо. — Добре че се сѣти. Скоро цвѣтя
дайте! Вѣнци изплетете! Като млада бул-
ка Сивча украсете!

И доде издума, Сивчо се превърна на
цвѣтно магаре.

— Да вървимъ, другари! — викнахъ
и подкарахъ къмъ града колата.

НАЦИОНАЛНА БИБЛИОТЕКА - ГРНОЗ